

Kaksi kaniinia ja kuningas

De to kaninene og kongen

Skrevet av: Iris Marie Støme, Kiberg skole, 3. klasse

Medskribenter: Lars-Petter Andreassen og Katrine Jensen, Kiberg skole, 3. klasse

Olipa kerran kaksi kaniinia, jotka oli kuolemassa nälkhään. [Det var en gang to kaniner som holdt på å dø av sult.]

Toinen oli Rufsi ja toinen oli Mikkeliina. [Den ene het Rufse og den andre het Mikkeline.]

Vaikka net olthiin oikein varovaiset, niin jotain merkillistä oli tapahtumassa heile tääpänä. [Selv om de var veldig forsiktige, så visste de at noe merkelig kom til å skje med dem i dag.]

Rufsi: *Mikkeliina, minulla on nälkä. Oletko löytäny yhthään ruokaa?*

[Rufse: Mikkeline, jeg er sulten. Har du funnet noe mat?]

Rufsi: *En. Oletko sie? Haluan porkkanan!*

[Nei. Har du? Jeg har lyst på gulrot!]

Jonkun aijan päästä ko kaniinit olthiin kävelheet vähän matkaa, niin net nähtiin mökin.

[Etter en stund da kaninene hadde gått litt, så så de ei hytte.]

Mikkeliina: *Rufsi, katto – mökki! Se näyttää hyvältä ja lämpimältä. Siinä on varmasti porkkanoita kans.*

[Mikkeline: Rufse, se – ei hytte! Den ser varm og god ut. Det er sikkert gulrøtter der også.]

Rufsi: *Oj, Mikkeliina, mitä mie tekisin ilman sinua?*

[Rufse: Å, Mikkeline, hva skulle jeg gjort uten deg?]

Sitten net päätethiin raapia ovea että pääsisi sishään.

[Så bestemte de seg for å skrape på døra for å komme inn.]

Mutta sitten ovi aukesi ja ulos tuli kuningas.

[Men så åpnet døra seg og ut kom en konge.]

Kuningas oli aika lyhyt ja hänellä oli fiini punainen kappi päälä.

[Kongen var ganske kort og han hadde ei fin, rød kappe på.]

Mikkeliina: *Tuo on kuningas, eikö niin?*

[Mikkeline: Det der er en konge, ikke sant?]

Rufsi: *Kyllä!*

[Ja!]

Mikkeliina: *Mutta miksi hänellä ei ole kruunua päässä?*

[Men hvorfor har han ikke krone på hodet?]

Rufsi: *Hys! Ole hiljaa!*

[Rufse: Hysj, vær stille!]

Kuningas: *Oj, kaksi kaniinia! Heillä on varmasti nälkä. Mie häävyn antaa porkkanan heille.*

[Kongen: Å, to kaniner! De er sikkert sulten. Jeg må gi dem en gulrot.]

Mikkeliina ja Rufsi olthiin kauhean iloiset.

[Mikkeline og Rufse ble fryktelig glad.]

Rufsi: *Paljon kiitoksia, rakas kuningas! Voi ko hyvä!*

[Rufse: Tusen takk, kjære konge! Å, så godt!]

Kuningas: *Mutta mie en ole oikea kuningas ilman kruunua. Mulla ei ole emäntää eikä lapsia eikä omaa linnaa, missä asua.*

[Kongen: Men jeg er ikke en ekte konge uten krone. Jeg har ikke kone eller barn og ikke et eget slott, der jeg kan bo.]

Mikkeliina: *Se oli ikävä kuulla. Mutta met saatamma siirtyä tänne!*

[Mikkeline: Det var trist å høre. Men vi kan flytte hit!]

Rufsi: *Met saatamma asua täälä ja passata sinua.*

[Rufse: Vi kan bo her og passe deg.]

Kuningas: *Haluattako toela sen? Mulla on hyvä lämpö uunissa ja paljon ruokaa.*

[Vil dere virkelig det? Jeg har god varme i ovnen og mye mat.]

Ja sitten tuli päivä ja yö.

[Og så ble det dag og natt.]

Kaniinit tehtiin paperikruunun kuninkhaalle, ja sillä laila syntyi kuningas Herpertti.

[Kaninene lagde ei papirkrone til kongen, og sånn ble kong Herbert til.]